

воспріѣхъ азъ: сочинихъ тойзи Букварь изъ
перво сѣсъ имана, мѣстоименіа и прочаа,
по грамматическѣ чинъ, што сега да са
оучатъ дѣца-та да сричатъ на тѣхъ, и по-
дирѣ да ги иматъ за примѣри и помощь
на Грамматика-та. Собрахъ и нѣколко касы
и различни повченіа отъ Дарварьов-атъ Вкло-
гарь, и глѣдахъ да ги напиша колкото
мога простѣ, што всѣкѣй да ги разигра,
а който рѣчи ми са видѣха май мѣчны
гвдихъ ги приградени и тѣрски. Всѣкѣй
който види тази книжка надѣа са да са
зарадѣва, а най много оучители-тѣ, зацо
тѣи, ми са стрѣва, отъ колѣ шѣха до уста-
вѣтъ ѱалтири-тѣ и часослови-тѣ, отъ който
дѣца-та не развиратъ нишо, ако имахмы
нѣкоа книга по нашѣ-атъ азъикъ напеча-
на за тѣхъ. Но азъ шѣ ги зарадѣвамъ
по много, като имъ изѣва на како съ
какавъ чинъ единъ оучитель можи да оучи
лѣсно стотина дѣца.

Заради да изтолкѣвамъ това по добрѣ,
шѣ река чи азъ шѣ стана оучитель на сто
дѣца. Изъ перво мысль-та ми не шѣ е да